

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Ved Lov 24de Mai 1879 om Understøttelse til Oprettelsen af et Asyl for uheldbredelige Landsfvage blev der føiet et betydningsfuldt Led til Forsorgen for de Landsfvage, men denne Anstalt er allerede nu fuldt besat, og det vil derfor være nødvendigt, at der træffes Foranstaltninger for at kunne tilfredsstille den stedfindende og, som Erfaringen udviser, stigende Trang til flere Anstalter til Opholdssted for disse uheldelige Stabninger. Hertil kommer, at der indenfor de Landsfvages Kreds findes forskellige Afstygninger og Arter, som vanskeligt kunne anbringes i samme Bygning, nemlig:

1. De Landsfvage, der ere saa arbejdsdygtige og lidet abnorme, at de kunne anbringes hos Familier til Sysselsættelse ved disses Gjerning, en Klasse Landsfvage, for hvilken der er sørget af Staten ved Bevillingen af et Beløb, for Tiden 2,500 Kr., til Forsøg med disses Anbringelse til praktisk Virksomhed.

2. De Landsfvage og Epileptikere, der trænge til hospitalsmæssig Behandling, og hvis Tilstand umuliggjør Sysselsættelse, en Klasse Landsfvage, for hvilken der er sørget ved det allerede oprettede Asyl for uheldbredelige Landsfvage, og

3. De Landsfvage, der kunne beskæftiges, men kun naar de ere underkastede kyndigt Tilsyn og Veiledning. — Endel af disse ere vel blevne optagne i Landsfvageasylet, da de, hvis de vare blevne fortviste derfra, ikke vilde have kunnet finde noget Tilflugtssted, men de have ikke deres rette Plads der, jævnfides med de dybestaaende Landsfvage, hvis Tilstand ikkun kræver kyndig og human Pleie og hospitalsmæssig Behandling. De bør derfor fondres fra disse og samles i en Anstalt, indrettet og ledet med det Formaal for Die at beskæftige dem paa den mest hensigtsvarende Maade, ved hvilken Sondring der tillige vil opnaas, at flere dybtstaaende Landsfvage og Epileptikere ville kunne finde Optagelse i Asylet for uheldbredelige Landsfvage.

Den ene Afdeling af den Anstalt, der foreslaas oprettet, har til Hensigt at optage den sidste af de nævnte Klasser Landsfvage og bør efter Udlandets Mønster indrettes som en med Værksteder forsynet Landbrugskoloni, hvor de mandlige Individuer om Sommeren kunne sysselsættes med Markarbejde og om Vinteren med Gaandgjerning i Værksteder, og de kvindelige med Arbejde i Hus, Meieri og Vaskeri saamt med Gaandarbejde. Med Hensyn til Beliggenheden for Anstalten bør denne om muligt være i Nærheden af Havet, helst ved en Fjord, for at drage Nytte af den styrkende Søluft og Saltvandsbade, umiddelbart ved Hede-

for væsentlig at grunde Virksomheden paa Hede- kultur, og i Nærheden af en Jernbanestation for Tilgangens og Tilførelsens Skyld.

Den anden Afdeling af den foreslaaede Anstalt skal optage de aandsfvage Børn udenfor Kjøbenhavn, der med Statshjælp nu ere anbragte i de af Professor Kellers ledede Landsfvageanstalter. De leiede Lokaler paa Kjøbenhavns Nørrebro, som nu benyttes for disse, ere nemlig alt andet end heldig beliggende for de aands- og legemsfvage Børn fra Landet, der ere fødte og opvokse under friere og sundere Luftforhold, og tilfredsstille tilmed langt fra de Fordringer til Rum, Søs og Luft, som Nutiden stiller. Det er derfor i høi Grad ønskeligt, for ikke at sige nødvendigt, og vil være et stort Gode, at der for de ommeldte aandsfvage Børn i Professor Kellers Landsfvageanstalter tilveiebringes et nyt Lokale i en ny Bygning paa et sundt Sted under landlige Omgivelser. Derimod antages den nu benyttede Bygning for at være fyldestgjørende for de Børn, der af Kjøbenhavns Kommune ere anbragte i Professor Kellers Landsfvageanstalter, saa at disse kunne forblive paa det nuværende Sted, indtil det viser sig, om Hovedstaden ved den forestaaende Omordning af dens offentlige Stifterer muligt selv vil tage Forsorgen for sine Landsfvage i sin Haand.

Til § 2.

Efter de indvundne Erfaringer maa det antages, at den nye Bygninges Størrelse passende kan beregnes paa, at Landbrugskolonien kan optage omtrent 50 voksne Landsfvage, 30 mandlige og 20 kvindelige, og Undervisningsafdelingen 80 aandsfvage Børn, 50 Dreng og 30 Piger, med det fornødne Lærer- og Tilsynspersonale, hvorved det, som allerede bemærket, er forudsat, at de kjøbenhavnske aandsfvage Børn forblive i Anstalterne i Hovedstaden.

Svad der er tilføiet om Anstaltens Beliggenhed finder sin Forklaring i det ovenfor Bemærkede.

Saa vel ved Lov 24de Mai 1879 som ifølge Lov 22de Marts 1880 er det forbedret Kirke- og Undervisningsministeren at føre Tilsyn med de Anstalters Drift, til hvilke Understøttelse af Statskassen ved disse Love blev bevilget. Det er en Selvfølge, at et lignende Forbehold bør tages for den Dobbeltanstalt, hvorm der her er Spørgsmaal. For da at tilveiebringe et for alle de under Professor Kellers Ledelse staaende Anstalter, hvortil Statsunderstøttelse udredes, fælles sagkyndigt og virksomt Tilsyn, som i Særleshed har sin Betydning overfor den Mulighed, at Staten under visse Eventualiteter kan komme til at overtage disse Anstalter, er der her optaget